

R j ø b e n h a v n s = P o s t e n .

Fjerde Aargang.
No. 116. 1830.

Tirsdagen den
18. Mai.

Thorvaldsens Museums
ARKIV.

Thorvaldsens Monument over Hertugen af Leuchtenberg.

IV.

Sil sin Beretning om Monumentet har Referenten i "Kunstblatt" søiet nogle Ord om Thorvaldsens Op- hold i München; hvilke vi, skjøndt Endeel deraf, fra et Par heri Bladet meddeelte Nyhedsartikler, ikke vil være Læ- seren ubekjendt, dog, som udførligere og fuldstændigere, troe at burde hidsette:

"Den Maade, hvorpaa Thorvaldsen blev mod- taget og hædret i München, maatte give ham og Verden det bedste Beviis paa, hvilket høit Renomme der var gaaet iforveien for hans Komme, og hvilken almindelig Høiagtelse, hans Genie, hans Værker og hans Personlighed havde er- hvervet ham.

I den Tid af fire Uger, fra d. 14de Februar til d. 14de Marts, som han tilbragte i München, kappedes alle Stænder, fra Kongen til den simpleste Privatmand, om at bevidne ham deres Agtelse. Alle Hovedstadens Kunstnere foranstaltede d. 19de Februar en Fest for ham, som ved Fordringsfrihed og usminket Hjertelighed blev en sand Glæ- des- og selkabelig Begjæring-Fest. Paradiishaugens Sal havde nogle af de Yngre iblandt dem smykket med en Pla- fond, i hvilken der omkring Thorvaldsens Navnetræk paa hvid Grund vare anbragte fire symboliske Malerier, efter Idee af Cornelius: Venus Anadyomene, Pygmalion, Prometheus og Minervas Fodsel; derimellem Arabesker og Blomsterguirlander. Det Hele oplystes af en sforten Fod- høi Candelaber, der bar en Skaal med skulte Lys. Et

Taffel paa 160 Couverts omgav den, Sange forhøiede den glade Stemning, og efterat Thorvaldsen havde udbragt Kon- gens Skaal, talde Cornelius et heldigt Ord: "Schiller sagt: Es soll der Künstler mit dem König gehen, denn beide stehen auf der Menschheit Höhen, darum zunächst unserm Künstlerfürsten und König Thorwaldsen!" Det var Udtrykket af det Sindelag, hvormed den hele Forsamling betragtede den hædrede Gæst.

Hvorledes Kongen selv ærede den fortræffelige Kunst- ners Besøg, blev nogle Dage sildigere kundbart ved den Ef- terretning, at han havde givet ham det Hver, for Wit- telsbacher-Pladsen at forfærdige en kolossal sk Rytte- st a t u e af den store Churfyrste M a x i m i l i a n I, der skal støbes i Bronze i det herværende Malmstøberie. Thorvaldsen glædede sig hjerteligt over denne skønne og grandiose Op- gave, og erklærede sig tilbøielig til at fremstille Helten i huii- Tid's Costume. I Sokkelens Relieffer skulle Hovedmomen- terne af hans store Bedrifter betegnes. Dette Arbeide vil blive begyndt strax efter Opstillingen af Pave Pius den Sy- vendes Monument, som finder Sted umiddelbart efter Tho- rvaldsens Tilbagekomst til Rom.

Da siden, d. 4de Marts, over 150 Personer af alle Stænder, høie Statsembedsmænd, Magistraten, Medlem- merne af Videnskabernes Akademie, Universitetet, Kunst- akademiet ic. i Odeons store Sal havde forenet sig med Thorvaldsen til et glimrende og muntert Middagsmaaltid, blev det hele Selskab i Hans Majestæts Navn indbudet til at see Glyptotheket, som, til Væe for Thorvaldsen, denne Aften var oplyst. Udenfor Facaden brændte en tredobbelt Række af Beegfakler, som gavede Bygningen en pragtfuld Be- lysning; Salene med Cornelius's Freskomalerier vare oply-

ste ved hvide Piller, paa hvilke der brændte skjulte Lamper, og de Sale, i hvilke de gamle Skulpturer ere opstillede, ved bevægelige Lys, der gave hvert enkelt Værk den Belysning man ønskede. Det var et sjønt Syn, midt iblandt Mængden af Tilskuere, ofte at see den store Billedhugger hængslen i Nydelsen af den gamle Kunsts Skjønhed. Fra Romerskalsens Fond tonede, sungen af skønne Mandstømmer, en af Hr. Statsminister v. Schenk digtet Sang ham imøde, som allerede isorveien havde forherliget det muntre Taffel. *)

I Kunstforeningen foranstaltedes en Udstilling af mindre Malmalerier af herværende Kunstnere, der nylig vare forfærdigede, eller ogsaa for flere Aar siden overgangne i Privatbesiddelse, for at forskaffe Thorvaldsen en større, om end ogsaa ingenlunde fuldstændig Udsigt over denne Kreds af de herværende Kunstpræstationer.

Med hvilken fordringsfri Hjertelighed den Hædrede optog alle disse Voresbevisninger, og hvorledes han ved sit elskværdige aabne Væsen vandt alle Hjerter behøver jeg ikke videre at udvikle for dem, der kjende ham. Men Enhver der saae ham, begreb vel, at naar han ved Tasselet sad ved Kongens Side, eller paa Hofballet torde aabne Polonaisen med Dronningen, da gjaldt destige Voresbevisninger ikke blot den høie Rangsperson og Ordensridder, men fornemmelig Kunstneren og Mennesket. Hver Dag af hans Dophold her var en Fest for dem, der kunde modtage ham i deres forenede Kreds, og den Varme og Uvungenhed, hvormed han kom hver Betvillig imøde, har sikkert ikke kunnet være uden mangfoldig Erkjendelse og frugtbringende Virkning.

Til Slutning tør endnu tvende Sonetter finde deres Plads her; de vare digtede af Universitetets nærværende Rector, Hofraad Thiersch, for en Aften, paa hvilken han forenede Thorvaldsen med en talrig Kreds af Venner til et muntret Aftengilde i sin festligt smykkede Bibliotheksal. De bleve overrakt Gjæsten i et Exemplar af Forfatterens Bog om den dannende Kunsts Epoke blandt Grækerne:

1.

Wohl sprach der ernsterhabene Geist der Alten
In stiller Klarheit aus Metall und Stein,
Doch drang das Wort nicht in die Herzen ein,
Und unbegriffen ragten die Gestalten.

*) Denne Sang er allerede meddeelt i dette Blad.

Da Schwang der deutsche Genius aus den Falken
Nordlanden sich in ihren Zauberhain,
Berührte sie und ließ den schönen Reihn
Der Guldbinnen hellenisch sich entsalten.

Die Wolke hob für dem entflochtenen Blicke
Der Sanger sich empor auf seinen Ruf
Und gab das Licht der neuen Kunst zurücke.

Doch hat er nur im Worte sich enthüllet,
Noch war des Schicksats Ordnung nicht erfüllt,
Er fehlte noch, der gleich den Alten schuf.

2.

Da öffnet sich der heil'ge Norden wieder,
Hochdonnernd auf Islandes Wolkenthron
Entsandte Thor aus seinem Wald den Sohn,
Des Hekla Flamme ihm strömend durch die Glieder.

Urkrafftig zog er nach Hesperien nieder,
Rang um der größten Meister Siegerlohn,
Bis Trug und Wahn der Afterkunst entflohn
Auf eitler Muthheit täuschendem Gefieder.

Sey uns gegrüßt! Du hast den Hort gefunden,
Der seit Apollodor verborgen lag,
Und die Natur dem Alterthum verbunden.

Den Winkelmann durch Dämmerlicht gewahrt,
Du hast im Werk ihn glänzend offenbart,
Der reinen Plastik ätherhellen Tag!

Udtog af et Brev fra Kiel,

dat. 7 Mai 1830.

Betræffende de Gadeordener, som have fundet Sted her i Kiel, er i det Tønderfke Intelligentsblad optaget en Skrivelse fra Kiel d. d. 28 Marts, som fremstiller disse i et aldeles falsk Sammenhæng, og med de største Usandheder, omendskjøndt Referenten paastaar strax i Begyndelsen, "at ville være muligst upartisk."

Da nu Indsenderen heraf har bragt i Erfaring, at de Auctoriteter, som i denne Skrivelse ere angrebne paa en ærerørig Maade, ansee det under deres Værdighed, offentlig at gjendrive Referenten, i det de forelobigen lægge loblig Sag an imod denne, og han tillige har seet, at hiint Brev af 28 Marts er optaget, deels ordlydende, deels udtogsvis i flere Aviser, f. Ex. i Apennade, Zeits, Horsens,